

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

قطعنامه کنفرانس

افغانستان بعد از 2014

بررسی گذشته ونظری به آینده

شهر هاگ 14 دسمبر 2014

به سلسله کنفرانس های سالانه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (FAROE) بتاريخ 14 دسمبر 2013 بیش از صدو سی تن از صاحب نظران ، فرهنگیان و نمایندگان نهادهای اجتماعی- کلتوری افغانها از شهرهای مختلف کشورهای افغانستان، آلمان، فرانسه، سویدن، اسپانیا، بلجیم وهالند دریایتخت عدلی جهان یعنی شهرهاگ گردهم آمدند. اشتراک کنندگان این کنفرانس متعلق به اقوام، زبانها و گرایشات مختلف سیاسی بودند که در فضای دموکراتیک و روحیه وحدت ملی، کنفرانس را تا ختم موفقانه آن همراهی کردند.

کنفرانس، دوازده سال بعد از سقوط رژیم طالبان را مورد بررسی قرار داده بالای دورنمای اقتصادی، اجتماعی، عدلی و امنیتی افغانستان را بعد از خروج نیروهای خارجی در سال 2014 بحث نمود .

کنفرانس با سخنرانی افتتاحیه محترمه نجلا واسعی رئیس فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا ویک دقیقه سکوت به خاطر بزرگداشت از پنجهزار شهید بی مزار وطن ما که لیست نامهای شان چندی پیش منتشر شد وسایر شهدای سه دهه اخیر که بیش از دو میلیون تخمین میگردد، آغاز یافت. رئیس فادو ضمن توضیح هدف این کنفرانس و اشاره به سطحی بودن اصلاحات انجام یافته طی دوازده سال اخیر اظهار داشت که دولت افغانستان و کشورهای پشتیبانش به عوض توجه به نیازهای مبرم ومشکلات اساسی مردم افغانستان، منافع خود را در اولویت قرار داده به اصلاحات نمایشی که مصرف تبلیغاتی در کشورهای غربی دارند، بسنده کرده اند. متعاقباً سخنرانی ها مطابق آجدای کنفرانس در موارد ذیل ارائه گردید.

وضعیت سیاسی افغانستان بعد از 2014

دورنمای اقتصادی کشور بعد از خروج قوای خارجی در 2014

ضرورت اتحاد میان مردم و روشنفکران در بحرانات بعد از 2014

سیمای عدالت انتقالی بعد از 2014

افغانستان پس از 2014 از دیگاه کمیته سویدن برای افغانستان

کنفرانس بعد از غور ومباحثه در چهار ورکشاپ (اقتصادی، سیاسی ،عدالت انتقالی و زنان)، قطعنامه ذیل را به تصویب رساند:

1. ستون فقرات هر سه رکن قانونگذاری، اجرائی و قضائی دولت افغانستان اکنون در قبضهٔ جنایتکاران جنگی و ناقصین حقوق بشر میباشد. تحمل چند تکنوکرات توسط رژیم نمیتواند خصلت رژیم را تغییر دهد. خروج قوای خارجی اگر در 2014 تکمیل نگردد، در 2024 تکمیل خواهد شد. اشتراک کنندگان خواستار آن شدند که ملت سر بلند ما در برنامه های خویش برای ساختن آینده به نیروی خود اتکا کند. به وابستگی همه جانبهٔ کنونی بیگانگان باید به تدریج خاتمه داده شود. کنفرانس به این امر عمیقاً ابراز باور مندی نمود که این مردم ما هستند که در تمام مسایل مربوط به تحولات مطلوب و نامطلوب سال 2014، منحصراً عامل و محرک روندهای سازنده و باز دارندهٔ تمایلات نامساعد، نقش اصلی را بر عهده میداشته باشد، به خصوص نسل جوان مردم ما که خوشبختانه اکثریت نفوس کشور را نیز تشکیل میدهند، در این راه وظیفهٔ بس عظیم را بر عهده دارند، این قشر مستعد میتواند با تدبیر و رهگشایی های باسواد ها، تحصیل کرده ها و روشنفکران اش سهم خویش را به مثابهٔ تنظیم کننده و سازمانده در این جریان ادا نماید و با دانش و مهارت های که در اختیار دارد وامکانات علمی که در دسترس است، این تلاش ها را به نظام مندی و عقلایی امروزی مجهز نماید. افغانهای روشنفکر و متخصص میتوانند زمینه ها و کانونهای تماس و تبادل نظرو تجربه با سازندگان جوان جامعه را ایجاد کنند. این پروسه میتواند در حل بحران سیاسی و رفع وضع عمومی نا به سامان افغانستان موثر باشد.

2. امنیت نیاز اساسی مردم است. در کشور ما قانون صرف بالای غربا تطبیق میگردد. فرهنگ معافیت و فساد اداری لجام گسیخته در ارگانهای امنیتی، عدلی و قضائی علل داخلی خرابی مزمین وضع امنیتی اند. عامل خارجی بی امنیتی در افغانستان جنگ نیابتی طالبان علیه دولت افغانستان و ایالات متحده به نمایندگی از القاعده و سازمان های استخباراتی پاکستان میباشد. ادامهٔ این جنگ از یکطرف معلول تداوم بی اعتمادی روز افزون مردم به رژیم فعلی میباشد و از جانب دیگر این گمان را بوجود می آورد که حلقهات منطوقی و جهانی با بازی دوگانه در تقویت دهشتگران نیز دست دارند. این جوانان افغان اند که از هر دو طرف کشته میشوند. مردم ما میتوانند با اعتراض مدنی علیه هر دو طرف جنگ به تضعیف تأثیر دسایس بیگانگان در زندگی روزمرهٔ شان کمک کنند.

3. تأمین قانونیت در جامعه، تأمین صلح اجتماعی و تطبیق عدالت انتقالی لازم و ملزوم همدیگر اند. امتناع از پرداختن به تطبیق عدالت انتقالی باعث ایجاد فرهنگ معافیت از مجازات گردیده و این فرهنگ مانع بزرگ در تطبیق عدالت اجتماعی است. جانپان جنگ و ناقصین حقوق بشر که معافیت همه جانبه از مجازات دارند سرچشمهٔ باند های مافیائی مختلف در افغانستان میباشد. با تطبیق عدالت انتقالی این سرچشمه میخشد و مردم افغانستان میتواند صفحات خونین سه و نیم دههٔ گذشته را با رضامندی ببندند و صلح بین اقشار مختلف برقرار شود. دولت افغانستان و جامعه جهانی بخاطر زد و بند ها با جنایتکاران جنگی و ناقصین حقوق بشر حاضر به نشر گزارش هشتصد صفحه ای کمیسیون حقوق بشر و تطبیق عدالت انتقالی نیستند. تا زمانیکه مشارکت مردم در کار تطبیق عدالت انتقالی از طریق آگاهی دادن به مردم از حقوق شان از طرق تعلیم و تربیه و مطبوعات جلب نگردد، امید واری جدی به تطبیق عدالت انتقالی ایجاد نخواهد شد. اکنون که لیست هزاران شهید (که بخشی از دو میلیون شهید) از طرف مقامات

رسمی یک کشور اروپائی نشرگردیده، باید دول اروپائی جنایات ارتکاب یافته مندرج لیست واسناد ذیربط را بحیث جنایات ضد بشریت برسمیت شناخته و برای محاکمه مرتکبین آن به اقدامات عملی دست بزنند. نهاد های افغانها در اروپا مکلفیت اخلاقی دارند تا درین زمینه بالای دول میزبان خویش برای تامین حقوق قربانیان فشاربیاورند.

4. مردم افغانستان در اقصی نقاط کشور در عکس العمل به پروژه های کوچک "برنامه همبستگی ملی" تأکید بر اهمیت زیربنا های اقتصادی نموده خواستار توجه جدی به اعمارساختار های اساسی اقتصادی کشور شدند. متأسفانه دوازده سال بعد از آغاز سرمایه گذاری غربی ها در افغانستان به جز ترمیم وساختن چند پروژه در بخش راه ها وچند بند آب کوچک دربخش های زراعت، استخراج معادن، صنعت و تجارت سرمایه گذاری لازمه صورت نگرفته است. نظام حاکم اقتصادی درکشورکه برشیوه فکری نیولیبرالیسم برقرار میباشد کشور را به لبه پرتگاه سوق داده است. روش های اقتصادی بایستی به شکل خلاق آن در جامعه افغانستان عملی و تطبیق گردد. راه برونرفت ازین بن بست میتواند در طرح استراتیژی انکشاف ملی خلاصه شود که استوار بر خودکفائی نسبی، سبب اموال، احتیاجات اولیه، تشویق صادرات عاری از تک محصولی صادراتی وبرنامه های تشویق صنایع با در نظر داشت جلوگیری نسبی از انتقال ارزش اضافی به خارج از کشور طرح واجرا گردد.

5. برخی از سفارت های کشورهای خارجی در کابل با آزادی بی حد ومرز مصروف جاسوس گیری بوده واز طریق آنها وبرخی رسانه های اجیربه پیاده ساختن تحریکات در جهت تخریب وحدت ملی افغانها میپردازند. درآستانه خروج نیروهای خارجی ضرورت آن وجود دارد که مردم با دقت و هوشیاری وحدت خود را حفظ نموده خطر افتادن به دام عمال استخبارات کشورهای همسایه وجهان را با حد اقل برسانند. افغانهای مقیم اروپا نیزمیتوانند با رعایت اصل وحدت ملی در نشرات انترنتی خویش ووداع باسیاستهای قومی و زبانی درین زمینه تأثیر مثبت داشته باشند.

6. اصلاحات نمایشی بمیان آمده در وضع زنان درغیاب یک پلان ملی تعلیمی وتبلیغی برای تغیر ذهنیت جامعه در مورد نقش ووظایف زنان ودرنبود کمک به استقلال اقتصادی زنان نمیتواند به بهبود واقعی وضع زنان بیانجامد. اشتراک کنندگان کنفرانس بر وضع حقوق بشر زنان در افغانستان تعمق نموده و به نتایج ذیل رسیدند.

- در وضع کنونی زنان در افغانستان فاقد مصونیت حقوقی، جسمی و اجتماعی اند. برای بهبود این وضع اصلاح قوانین موجود در پرتو کنواسیون های جهانی حقوق زن و حقوق بشر امر ضروری است.

- انفاذ مجدد قانون منع خشونت علیه زنان میتواند خشونت بی حد و حصر فعلی علیه زنان را تا حدودی تغیر دهد.

- آگاهی زنان و مردان از حقوق و موقف والای زن در جامعه یک ضرورت عینی است. مطبوعات و جامعه مدنی در دادن این آگاهی نقش مهم ایفا کرده میتوانند. پناهندگان افغان در اروپا نیز میتوانند با ایجاد گروههای فشار، دول اروپایی را وادار به قرار دادن بهبود وضع زنان در سرخط مشی کمک دهی به دولت آینده افغانستان قرار دهند.

7. ظهور و تشکل نسل جوان آگاه و حایز دانش های پیشرفته امروزی در شهر های کشور ما چشم امید همه هموطنان را روشن ساخته است، ما به مردم خود و به نسل جوان برخاسته از آنان اطمینان و اعتماد کامل داریم. جوانان اند که حافظ تمام ارزش ها و دستاورد های خواستنی افغانستان میباشند. امیدوارم اینست که مردم ما و نسل جوان اش کاملاً قادر اند بر وضعیت های نامساعد فائق آیند، جوانان وطن میدانند که مردم و منافع جمعی کشوربستر وجودی آنان است، نسل جوان ما خود و خویشان را در جمع مردم اش جستجو میکند و به همین جهت است که منفعت مردم و منفعت جمع نزد نسل جوان ما از ارجحیت ها و اولویت ها حیاتی محسوب میشود، بیکاری وسیع و مزمن در میان جوانان محصول بی برنامه گی حکومت در بخش کاریابی این نسل بالنده کشور، عدم تشویق سرمایه داران ملی توسط دولت و بی تمایلی کشورهای خارجی برای سرمایه گذاری در پروژه های بزرگ زیربنائی میباشد. بیکاری یک عده از جوانان را به مهاجرت های اجباری، استعمال موادمخدره و یا پیوستن به صفوف طالبان مجبور میکند. به این مشکل باید جداً توجه شود.

8. بیش از هزاربنای پرارزش تاریخی ما در معرض نابودی قرار دارد. وزارت اطلاعات و فرهنگ رژیم محض به گفتن این حقیقت هولناک اکتفا میکند. ملت باید از وزارت های ذیربط انتظاراتخاذ تدابیر لازمه را داشته باشد نه برعکس. وزارت های مربوطه نباید از خارجها انتظار داشته باشد که دست به اقدامات لازمه بزنند و بنا های تاریخی افغانستان را از انهدام نجات دهند. حفظ و امنیت آثار و بنا های تاریخی و جلوگیری از تخریب و قاچاق این میراث فرهنگی ما مستلزم توجه جدی میباشد.

9. عدم توجه کافی دولت و کشورهای پشتیبان شان به اطفال باعث آن گردیده که اطفال به کارهای شاقه و بالاتر از توان شان گماشته شوند، بیش از پنج میلیون طفل از تعلیم محروم بمانند و بنا به بی سرپرستی، شکارمافیای مواد مخدره، بهره کشان جنسی و سایر مجرمین شوند. درچوکات یک پلان منظم انکشاف ملی میتوان به این وضع پایان داد. ابتکارات فردی خارج از کشور، اگر از جانب عده ای زیادی از هموطنان مقیم اروپا صورت بگیرد، خالی از تأثیر در بهبود تدریجی این وضع نخواهد بود.

اشتراک کنندگان مواد 9 گانه فوق را با اکثریت آرا به تصویب رسانیدند.

14 دسمبر 2014

هاگ، هالند

"هيات اجرائيه فارو"